

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. **Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.**

Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιὸς ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, πριν νὰ ἐλθῇ ἡ δια τῆς πίστεως λύτρωσις καὶ σωτηρία, ὅλοι ἐφρουρούμεθα ἀπὸ τὸν Νομον, κλεισμένοι καὶ περιμανδρωμένοι, προοριζόμενοι δια τὴν πίστιν, που ἐμέλλε ἐν καιρῷ νὰ ἀποκαλυφθῇ. Ὡστε ὁ Νομος ἐγίνε παιδαγωγὸς μας, ὁ ὁποῖος μας ἐξεπαίδευε καὶ μας προπαρασκευάζε νὰ ποθῇσωμεν καὶ γνωρίσωμεν τὸν Χριστόν, ὥστε νὰ πάρωμεν τὴν δικαίωσιν ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἀπὸ τότε δε που ἦλθεν αὐτὴ ἡ πίστις, που ἦλθε δηλαδὴ ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος δια τῆς πίστεως εἰς αὐτόν μας δίδει τὴν δικαίωσιν, δὲν εἴμεθα πλέον κάτω ἀπὸ τὸν παιδαγωγόν, δηλαδὴ κάτω ἀπὸ τὸν Νομον. Διότι **ὅλοι εἰσθε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ δια τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπειδὴ ὅσοι ἔχετε βαπτισθῇ στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁμολογεῖτε ἐτσί αὐτόν Σωτήρα, εφορέσατε τὸν Χριστόν καὶ ἐνωθήκατε με αὐτόν.**

Δι' αὐτό καὶ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, δὲν υπάρχουν διαφοραὶ ἐθνικότητος, τάξεως καὶ φύλου. Δὲν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἕλλην, δὲν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος, δὲν ὑπάρχει ἄρσεν καὶ θύλυ, διότι ὅλοι σεις εἰσθε ἓνας νέος ἄνθρωπος καὶ νέος ὁργανισμός, δια μέσου τοῦ Ἰησοῦ

Χριστού.

Εάν δε σεις οι εθνικοί, που επιστεύσατε, ανήκετε στον Χριστόν, άρα είσθε πνευματικοί απόγονοι του Αβραάμ και σύμφωνα με την υπόσχεσιν, που ο Θεός έδωσεν εις αυτόν, κληρονόμοι των ευλογιών.

Σας λέγω δε και τούτο·ότι όσον χρόνον ο κληρονόμος είναι νήπιος και ανήλικος, δεν διαφέρει τίποτε από τον δούλον, καίτοι είναι κύριος όλης της κληρονομίας. Αλλ' ευρίσκεται πάντοτε κάτω από την κηδεμονίαν και την εξουσίαν των επιτρόπων, που τον εκπροσωπούν, και κάτω από τους οικονόμους, που διαχειρίζονται την κληρονομίαν, μέχρι της προσθεμίας, που έχει ορίσει με την διαθήκην του ο πατήρ.

Ετσι και ημείς οι Χριστιανοί, εφ' όσον διαρκούσε η νηπιακή μας ηλικία, από πνευματικής απόψεως, ήμεθα υποδουλωμένοι κάτω από τας στοιχειώδεις διατάξστου μωσαϊκού Νομου και των άλλων θρησκειών, που έχουν οι άνθρωποι της αγνοίας. Όταν δε συνεπληρώθη ο χρόνος και ήλθεν ο κατάλληλος καιρός, που είχαν ορισθή μέσα στο θείον σχέδιον, έστειλεν ο Θεός, από τον ουρανόν εις την γην, τον Υιόν του, ο οποίος έλαβε σάρκα ανθρωπίνην δια μέσου παρθένου γυναικός και υπετάχθη θεληματικά στον μωσαϊκόν Νομον. Και τούτο, δια να εξαγοράση εκείνους που ευρίσκοντο κάτω από την κατάραν του Νομου, δια να πάρωμεν όλοι την υιοθεσίαν, που μας είχεν υποσχεθή ο Θεός.